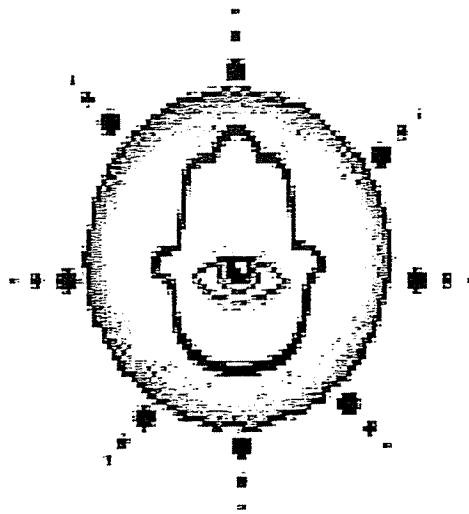

**“Ayin Harah:
Silly Superstition
or Force to be
Reckoned With?”**

**Rabbi Efrem Goldberg
Boca Raton Synagogue**

PIRKEI AVOS (פירקין) סוף אלוה (פירקין)

[יד] אָמַר לָהֶם: צָאוּ וּרְאוּ אִיזוֹ הַיָּד הַרְעָה שִׁיתַּחֲסֹק מִמֶּנָּה הָאָדָם.
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: עֵינַי רָעָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר: חֵבֵר רָע. רַבִּי יוֹסִי
 אָמַר: שָׂכַן רָע. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר: הַלְוָה וְאִינוּ מְשַׁלֵּם. אֶחָד הַלְוָה מִן
 הָאָדָם בְּלוֹה מִן הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: „לְוָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם, וְצַדִּיק חוֹנֵן
 וְנִתְּנָה׃׃ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: לֵב רָע. אָמַר לָהֶם: רוּזָה אֲנִי אֶת דְּבַרְיָי
 אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲרֵף מִדְּבַרְיָי, שֶׁבִּלְלֵי דְבַרְיָי דְּבַרְיָי.

[14] He said to them: Go out and discern which is the evil path from which a man should distance himself. Rabbi Eliezer says: An evil eye. Rabbi Yehoshua says: A wicked friend. Rabbi Yose says: A wicked neighbor. Rabbi Shimon says: One who borrows and does not repay; one who borrows from man is like one who borrows from the Omnipresent, as it is said: The wicked one borrows and does not repay, but the Righteous One is gracious and gives.¹⁴ Rabbi Elazar said: A wicked heart. He [Rabban Yochanan ben Zakcai] said to them: I prefer the words of Elazar ben Arach to your words, for your words are included in his words.

[16] Rabbi Yehoshua says: (a) An evil eye, (b) the evil inclination, and hatred of other people remove a person from the world.

MIDRASH (2) מדרש גמול גמול (סוף כי יקבעו)

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹם סְלִיחָה וּמַחֲלִיחַ לְדוֹרוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהוֹר וַיִּקְרָא יי"ח. וּמִזֶּד צָנָה לוֹ לְמַשָּׁה, וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ.
 פָּסַל לָךְ וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר. כִּךְ בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיט
 הַבַּקֵּר נִגְוִי. וְכֵאֵן, וְגַם אִישׁ אֶל יָרֵא. הַלְוָחָה רֵאשׁוֹנוֹת עַל שֶׁנִּתְּנָנוּ
 בְּכַמְבִּי, לְפִיכֶךְ שְׁלֹטָה בָּהֶם עֵינַי הַרְעָה וְנִשְׁתַּבְּרוּ. וְכֵאֵן אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, אִין לָךְ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת, שֶׁנֶּאֱמַר, וּמָה הִ' דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי
 אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנְעַת לֵבָת (מִיֶּהוָה).

MIDRASH (3) מדרש גמול גמול (סוף טף)

(ת) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְּרֹאוּ. אָמַר יַעֲקֹב לְבָנָיו, אַתֶּם
 גְּבוּרִין, אַתֶּם נְאִים, אֶל תִּפְּנְסוּ בְּשַׁעַר אֶחָד וְאַל
 תַּעֲמִדוּ בְּמָקוֹם אֶחָד, שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּכֶם עֵינַי רָע. הִנֵּה שְׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ שָׂכָר
 בְּמַצְרַיִם רָדוּ שָׁמָּה.

SHEMOS (4) שֵׁמוֹת (סוף סקודי)

כֹּא אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל-פִּי
 מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:

(פ) אֱלֹהִים פְּקוּדֵי. צִפְרָשָׁה זו נִמְנו כֹּל מִשְׁקְלֵי נֹדֵם הַמִּשְׁכָּן לְכֶסֶף לֹהֶב וּלְנַחֲשָׁת, וְנִמְנו כֹּל
 כְּלָיו לְכֹל עֲצוּדָיו.

גור אריה

[2] אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן שְׁנַתְּמִשְׁכָּן שְׁנֵי פַעַמִּים כו'. וְאִם תֹּאמַר, וּמֵאֵי עֵינָיו
 לִכְאֵן לְכַתּוּב זֶה כֵּאֵן, וְלָמָּה לֹא כָתוּב זֶה בְּכֹל
 הַפְּרָשָׁה שְׁקֻמָּה, אִמְנֵם דְּבַר זֶה הוּא מוֹפְלָא
 בַּחֲכָמָה, זֶה דְּיוֹעַ מִמָּה שֶׁנִּשְׁתַּבְּרוּ הַלְוָחָה
 מִפְּנֵי שֶׁנִּתְּנָנוּ בְּפִימִבֵּי וְשִׁלַּט בָּהֶם עֵינַי הַרְעָה
 יִמְנַמְמָה מִשָּׁ, (ב), וּמִפְּנֵי שֶׁכֵּאֵן כָּתוּב "אֱלֹהִים

BAVA BASRA (5) גבא גבא (7:)

The case of a vegetable garden differs from that of a courtyard, in line with the statement of R' Abba, for R' Abba said in the name of Rav Huna, who said in the name of Rav: It is forbidden for a person to stand in his friend's field during the time it displays a standing crop, lest he become jealous and cast an evil eye (ayin hara) on the field. Thus, the Sages required construction of a wall in a garden, where the gaze of a neighbor can cause actual monetary damage through ayin hara. However, since in a courtyard the absence of a wall can cause only inconvenience and loss of privacy, the Gemara cannot prove from the case of the garden that visual trespass is likewise considered injurious in a courtyard.

SHULCHAN ARUCH (6) הלכות ארץ (חומ"א)

ה"ה כל אלו הדינים ברשות הטובות אבל ברשות הממונות עד שיתבונן בהם כפי שיתבאר ה"ה אפי' בראייתו אפי' יש בו חשק לחבור: אמר להם חכמינו: אמר להם אמר לארץ: תספור על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמחיה:

BERACHOS (7) ברכות (7:)

The Gemara quotes the teaching each successive member of the group stated to his colleagues:

Another [Amora] then began and said the following: He who is traveling to a city and is afraid of encountering an evil eye there should do as follows: Let him take the thumb of his right hand and place it in his left hand; and let him place the thumb of his left hand in his right hand. And let him say the following: I, So-and-so, the son of So-and-so, come from the progeny of Joseph, over whom an evil eye has no power. As it is written: A charming son is Joseph, בן פרת יוסף - a charming son to the eye [alei ayin] etc. Now, do not pronounce the words alei ayin, but rather, olei ayin, rising over the eye. R' Yose the son of R' Chanina said that the Scriptural source is from here: and may they [the children of Joseph] proliferate abundantly like fish within the land. Just as it is true of fish in the sea that water covers them, and thus, since they cannot be seen, the evil eye has no power over them, so too it is regarding the progeny of Joseph: The evil eye has no power over them.

The Amora concludes his teaching: And if the person's fear is not that he will be victimized by the evil eye of others, but rather, he is afraid of his own evil eye, let him look at the surface of his left nostril.

BAVA METZIAH (8) גבא גבא (7:)

R' Yochanan had a somewhat different practice:

R' Yochanan was accustomed to sit next to the entrance to the women's mikveh. He explained: When the Jewish women emerge and come out from their required immersion let them look at me and they will have children as beautiful as I. The Rabbis said to him: Is the master not afraid of courting an evil eye? [R' Yochanan] replied to them: I come from the progeny of Joseph over whom an evil eye has no power. As it is written: A charming son is Joseph, a charming son to the eye [alei ayin]; and R' Abahu said: Do not pronounce the words alei ayin, but rather olei ayin, rising over the eye. R' Yose bar Chanina said that the Scriptural source was from here: "And may they [the children of Joseph] proliferate abundantly like fish within the land"; just as it is true of fish in the sea that water covers them, and thus the eye has no power over them, so too is it true regarding the progeny of Joseph: The evil eye has no power over them. Or if you prefer, say that the reason the evil eye has no power over Joseph and his descendants is that in the case of an eye such as Joseph's that did not want to enjoy what was not his, viz. Potiphar's wife who tried unsuccessfully to seduce him, the evil eye has no power against him.

SHULCHAN ARUCH (15) הלכות זמן (אורח סי' ק"ה)

ו' (יה) יכולים לקרות שני אחים זה אחר זה, ויפן אחר האב, ואין מניחים אלא (יט) בשביל עין הרע. (כ) ואפילו אם אחד הוא השביעי (ו) ואחד הוא המפטיד לא יקראו השני (כא) בשמו משום עין הרע (בהר"ל)

MISHNA BERURA (16) הלכות זמן

ו' (יה) יכולים לקרות וכו'. פירוש, מן הדין אין שום קשר אסור, (יז) ועל-כן אם קראתו וכבר עלה לא יבד, אף לכתחלה אין מניחים לקרות משום עין הרע: (יט) בשביל עין הרע, ואין נפקא-מנה בין אחים מן האב (יח) או מן האם, ואפילו אמרים שאין מקפידים על עין הרע: הש שפחמיתין אפלו אב עב בן-בנו משום עינא בישא, (יט) ובמקום הצדף יש להפטר עם בן-בנו: (כ) ואפילו אם אחד וכו'. וזה לומר, אף שפפטיקין מקריש ביניהם מכל מקום מקרי זה אחר זה, בין דאין מפטיק אחר ביניהם, ודוקא בשפת שאין מוציאין ספר-תורה אחרת למפטיה, (כ) אבל אם מוציאין ספר-תורה אחרת מפר, וכן אם הפפטיד אינו ברימזנה ערו, מפר: (כא) בשמו, לאפוקי מקום שנוהגים שלא לקרות הפפטיד בשמו, רק סתם יעמר הפפטיד, בין שאין פורטין את שמו מפר אפלו שני אחים זה אחר זה או אב ובנו. (כב) ודוקא במקום שנוהגין בן אביל לעשות בן במקום שנוהגין לקרות בשם, לא, ועל-ידיה גופא הני (כג) הפר טפי (כד) וכן אם הפנהג שלא לקרות בשם הוא בשביעי, מפר לקרותי בששי השביעי:

SHULCHAN ARUCH (17) הלכות זמן (אורח סי' ק"ה)

יא אלא יצא הסוכ יא אלא יצא הסוכ (לט) בזנב שועל שתולין בין עיניו שלא תשלט בו עין הרע ולא ביהודית שעושים לו לנוי, (מ) ולא עדים מכיס שפבריהם שקושרים אותם בשלא יפרטו דדיהם בקוצים, ולא פרה בתסום שבפיה שחוסמים פיה

RAV OVADIA YOSEF (18) הלכות זמן

ואפשר שלכן עשו זאת אצל ההתן והכלה, מפני שמוחלים להם כל פגומותיהם, (ירוש' פ"ג דבכורים ה"ג), והיינו ע"י שהזורים בתשובה, וכמ"ש הגאון ר' יאשיה פינטו בכסף נבחר (דכ"ו ע"ד), ובחז"י הר"ח (יבמות ט"ג:), ע"ש, ורמזו לזה, "החתן הכלה" גימט', כלי זכוכית", וכן יש לרמזו בזה שכלי זכוכית נראה תוכו וזכו כברו (שבת ט"ז:), וגם האדם צריך להיות תוכו כברו, וכל ת"ח שאין תוכו כברו אינו ת"ח, (יומא ע"ב: ועי' ברכות כ"ח), וכן אמרו בתנ"כ"א לעולם יהא אדם יר"ש בבתר כבגלו, וע"ע בפרשת דרכים (דרוש כ"ח) שפי' יפה הדמיון כגמ' (הגיגה ט"ז) מה כלי זכוכית יש להם תקנה אף ת"ח וכו', כי ק"ל שכל כלי מתכות אם ניטברו וחזר ועשה כלים משבריהם חוזרים לטומאתן ישנה חוץ מכלי זכוכית שנטהרו לעולם, וכמ"ש הרמב"ם (פ"ב מה' כלים), ות"ש מה' כלי זכוכית אע"פ שניטברו יש להם תקנה, ואינם חוזרים לטומאתן ישנה, כך ת"ח שפרח והזר בתשובה כל הטאתיו שעשה לא תזכרנה עוד, וכו', ע"ש, וזה כמשלים ד' הצ"ח הנ"ל, [והנה ע"י שבירת הכוס והעצבון שנגרם בעקבותיו, מסירים הקטרוג של חסדן שבא בשעת שמחה ולאחריה, וכמ"ש כו"ב בסנהדרין (פ"ט:), וכו' במעדני ז"ט (פר' הרואה ס"ד ד את (ט), ובפרי מגדים א"ח (ס"ו) תקט באשל אברהם ס"ק י"א], שד"ח חסדן לקטרג בשעת שמחה, ומח"ש ליכא כתובה דלא רמי בה תיגרא (שבת קל), ומשו"ח שבר כסא דמוקרא בת' ת' וזו, גימ' "עין רע" לבטל קטריגו של שטן לבל תרע עינו בשמחתם, ויש להאריך עוד ברמזים בענינים אלו, ואכמ"ל].

R' NAFTALI Tzvi Horowitz
 (20) (ג' 1111) על ק"א
 למשל שמעתי צילדתי סגולה

מפי האומרים שמי שרוץ שלא ליתן עין
 הרע לתינוק יסכל למעלה, ולדעתי
 אפשר לחזק זאת לחזק לדיק בחכמתו, כי
 עין הרע זה מזה כאשר אדם רואה
 לחזק דבר נאה או לחזק גדולה צממון או
 צניעות או בגבורה או בכל מעלה וכו'
 מתמי מחול על מעלתו של זה, הע"פ
 שמתמי צלחה זה לזה הע"פ גורם רעה
 צדק שמתמי, שהוא מפריד הדבר משורשו,
 כי אלו הם החוזה חכם ודיוק בהש"י
 לא הם מתמי כלל, כי מה שיוך לחמיה
 על מדת תפארתו של הקב"ה [כצניכות],
 כי זה שהוא רואה הוא לתפארת ה',
 או דמיון לחכמתו ית' מה שהציל צלמו
 ודמותו, רק לרוב לישא למרום עניו
 וצדק מקשר הדברים לשורשו, וזה עין
 טובה ולא עין הרע, ולא הקפיד הקב"ה
 על שרש חמיו על שאמר (צרחות ית'
 יצ) אחרי צלותי היתה לי עינה וכו'
 הדבר לפלא צענויה [אין] ולדוני זקן,
 צלומר שדוני חממו לדין זקן, שנתמלא
 רחמים ועשה זקן מלא רחמים, על זה

RAMBAN (19) נגד' הימין

ועוד אמרו רבותינו במקום אחר ב"י דברים נברא העולם, כמו שמפורש⁴⁸: אמר
 רב חסדא⁴⁹. בר טוביה בעשרה דברים נברא העולם, ואלו הם: בחכמה בתבונה
 בדעת בכח בגבורה בגערה⁵⁰ בצדק במשפט בחסד וברחמים. בחכמה ובתבונה שנאמר
 ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה⁵¹. בכח ובגבורה שנאמר מכין הרים בכחו נאזר
 בגבורה⁵². בגערה דכתיב עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו⁵³. בצדק ובמשפט דכתיב
 צדק ומשפט מכון כסאך⁵⁴. בחסד וברחמים דכתיב זכור רחמך ה' וחסדיך⁵⁵. הרי לך י'
 דברים שבהם נברא העולם. הוצא מהן ג' שכתב כללנו אותם במנין חכמה, נשאר ו'
 וחכמה הרי ה', י' פעמים ה' הרי פ'. וכשאנו באים להקיף החשבון ה' פעמים שמונים
 יהיו ד' מאות. והראות * מכת הה"א, כמו שאני עתיד לכתוב. על כן יש לומר כי משם
 בא כח של עין הרע, וכן ע"י ר"ע בגימטריא ד' מאות. ומצאתי בתשובת שאלה של
 גאון כי עין הרע רובו נמצא בתלמידי חכמים ואינו ברצונם, וזהו שאמרו כל מקום
 שנתנו חכמים עיניהם מיד בשרף⁵⁶. ראה המאמר הזה איך הוא מסכים עם מה שכתבתי.
 ועוד אמרו כל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני⁵⁷. ועין רע זה של תלמיד
 חכם רובו נמצא בשביל חלישת הדעת שהחכמה פוגעת באיש ההוא שמצער אותו ומחליש
 דעתו ומפסיק מן החכמה שהוא עוסק בה ומחשב אותה בלבד, כענין מה שאמר הכתוב
 בוקע עצים יסכן בם⁵⁸, כן החכמה הבוקע יסתכן בעצמו מפני כח החכמה שרואה אותו
 וחלש דעתו. וראיה גדולה לזה הענין מה שאמרו במדרש שיר השירים⁵⁹: הביאני המלך
 חדריו⁶⁰, תמן תנינן ד' נכנסו לפרדס ואלו הן בן עזאי ובן זומא ואלישע בן אבויה

MAHARAL (22) נוה"ג

וכאשר אמר צאן וראו איזה דרך שיתרחק ממנה.
 אמר רבי אליעזר עין רעה, כי העין רעה
 יש להתרחק ממנה ביותר, כי בהרף עין פועל העין
 פעולתו גותן עינו רעה באחר, ולפיכך זאת המדה
 יותר אפשר לעשות בה הרע לכך ראוי שיתרחק
 ממנה האדם. וזולת זה כי המדה הרעה הזאת מביאה
 את האדם לקנאה ולשנאה ולכמה עבירות אשר עצמו
 מלספר, ולפיכך ממדה זאת יתרחק האדם. ויש מקשים
 שאם היה כוונתו במה שאמר עין הרע אותם שמויקים
 בתבטה שלהם, כמו שתמצא הרבה מויקיין בראייה
 שלהם, אם כן קשה כיון שהוא בטבע כך לא שייך
 הרחקה שהרי דבר זה בטבע, וקושיא של כלום היא,
 אף על גב שהוא בטבע היינו מפני כי הוא נפש רעה
 ונפש רעה מויק בטבע, אבל אם לא היה נפש רעה
 והיה מרגיל עצמו לטוב בסוף יוסר הטבע הרעה
 הזאת מן העין כי נפש רעה שלו הוא שמחזיק הטבע,
 ואם אחר כך מגיע היקו מעינו לא נקרא בעל מדת
 עין רעה, כי בעל עין הרע רעה לומר נפש רעה כמו
 שאמרנו וכבר אינו נפש רעה.

CHAZON ISH (21) חזון ישן (חז"ל)

1 שם וכו' זכור רצון עיניו וזה נפשו, מסודות הצריכה כי
 2 האדם צמחצמו הוא מניע גורמים וספרים בעולם המשנה
 3 ומחשבתו הקלה תוכל לשמש גורם להרס ולהרצון של גשמים מולקום,
 4 וכדאמר פסחים י' כי כיון דנפיש אפחזיכו שלטא צבו עינא, וצ"מ
 5 פ"ד ה' לא מסתפי מר מעינא בישא, ושם כי פרידה אחת יש לי צניוכס
 6 כ"ו, וס' ק"ז ה' לא חזינו הרעא דסמיכא למחא, ונשטב שני
 7 אדם החפעלים על מליחות מוללה, מעמידים את מליחות זו
 8 בסכנה, ומ"מ ככל צירי שמים וכל שלא נגזר עלי דין שמים
 9 לאגדן הדבר יולל, אבל כשנגזר הדבר לאגדן, מהגלגל הדבר לפעמים
 10 ש"י שמה עין חמיון על הדבר וע"י זה הוא כלל, וכדאמר צ"מ
 11 ק"ז כי דרב סלוק לני קברי כי השעון ותשטב צעין רעה, וכוונת
 12 כשנגזר הליכן מיתב צניוכי חזמן לפיכך עין רעה שגלגל מיתחן,
 13 וכטין חמיו מלל כ"כ כי הא וכל גרמא לי, וכן רצ"י כשכגע
 14 זמנו לפער מן בעולם ונגזר עליו זמנו גלגלו מן השמים סיבת
 15 מוכו ש"י בערת חמיון בלב רצון, וכן הוא עובדא דר"ה כרי
 16 דר"ה צרכות י"ח כי ויתכן דכל שהאדם צמטלב יתורס כל
 17 סגולתו ובחיותו יתורס, ועינו יתור פועלת וכוונת דלמור וכו'
 18 צ"מ חזון עיניו, וכל דלמור רש"י פרידה אחת כי אש"י דללא
 19 דודיה ל' מיה אינש, משום דשטן מקטרט צעטת סכנה, ואלס נידון
 20 ככל חזון ונס דין וכו"ל קודעין לפעמים לכוונתו אחרי טבע
 21 כח"ל ולא לפעולתו לי נס. (סוכרין דף ק"ח ב').

טוב עין

יש לב רע ויש עין רעה ולהיפך יש לב טוב ויש עין טובה. מהו ההפך ביניהם? פירוש מהר"ל (שם נתיב עין טוב) שמי שיש לו לב טוב אמנם רוצה טוב עבור חברו, אבל מי שיש לו עין טובה מוסיף לרצות עבורו של מרות הטוב; איננו שבע רצון עד שיראה לו בחוש כל הטוב ממש. וכן בהיפך: לב רע רוצה רע עבור חברו, ועין רעה אינה יכולה לסבול אפילו נקודה קטנה של טוב לחברו; עינו צרה בו והוא תאב לראות בו בחוש את שלמות הרעה.

לכן אמר רבי יהושע בן לוי "אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין. שנאמר טוב עין הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא יברך" (סוטה לח:). וביאר מהר"ל כי עין טובה היא עצמה גדרה של כוס של ברכה, שהיא בחינת "שובע" וביחינת "מלא". ונראה שכונתו שמי הוא המסוגל לברך את ה' במלאו הכרת הטוב — רק מי שמדת הנתינה שולטת בו (כמבואר בקונטרס החסד פרק יא; כרך א עמודים 47-46), ובפרט "טוב העין" שהוא המשביע עינו בטובם של אחרים ויש בו הרצון הטוב בשלמותו, כנ"ל.

סגנת לחם רע העין

ועוד אמר רבי יהושע בן לוי (שם): "כל הנהנה מצרי העין עובר בלאו, שנאמר אל תלחם את לחם רע עין וגו' אכול ושתה יאמר לך ולבו בל עמך". ועל זה כתב מהר"ל (שם) "כי מה שנותן צר עין לאחר, דבק בו עינו הרעה, עד שהדבר ההוא מרוחק לגמרי מן העולם, ועובר בלאו, כמו אכילת דבר שהוא דבר טמא שהוא מרוחק מן האדם...". ונראה בפירוש דבריו הקדושים, שהרי "עולם חסד יבנה" וחסד הוא קיום העולם, ומי שאין בלבו חסד הריחו מתנגד למציאות העולם. ואם נהנה אדם מצד עין כזה הריחו משועבד לו, ולא ימלט מבלי שתהיה איוו השפעה ממנו עליו, וזוהי הסכנה והאיסור, שלא ידבק בו החסרון ח"ו.

שוב אמר רבי יהושע בן לוי (סוטה שם) "אין עגלה ערופה באה אלא בשביל צרי העין, שנאמר וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה, וכי על לבינו עלתה שוקני בית דין שופכי דמים הם, אלא לא בא לדינו ופטרנוהו... בלא מזונות, לא ראינוהו והתנהוהו, בלא ליידיה". ופירש"י ז"ל: "ופטרנוהו בלא מזונות: כלומר, למזונות הוצרך ולא היו לו, וראה אחד גושא מזונות ובה לחוטפם ממנו לאונס רעבו, ועמד זה עליו והרגו. בלא ליידיה: חבורה שילך עמהם".

וכתב על זה מהר"ל (בנתיב עין טוב): "כי נחשב מי שהוא רע עין, לגודל רוע הפועל, הוא כמו שפרכת דמים, ורדאי עינא בישא קטיל, וזוהי אומנות של בעל עין הרע; ואדם זה בשביל שפטר בלא ליידיה בשביל עינו הרעה נחשב זה שפרכת דמים גמור מן בעל עין הרע... שהיה פועל בו עין הרע, ובשביל ששלט בו עין הרע נהרג, ולכך מכיאים עגלה ערופה".

פעולות עין הרע

כל בני אדם קשורות ומעוררות זו בזו וחייזם תלויים זה בזה בשרשרת הרחנה, ואם אחד מקנא בחברו ועינו צרה בו, היינו שעצם מציאותו של חברו מטרדה אותו והיה רוצה לראותו בכל רע (שוזתי גדר עין רעה, כמו שביארנו בראש דברינו), אז — במדה וחיי חברו תלויים בו, כנ"ל — יתכן ויוכל לגרום על ידי זה למעט מחברו שפע החיים, וממילא יהיה יותר עלול לנזקים ולאסון.

ומהר"ל ז"ל מלמד לנו שגם אם לא איכפת לו צרכי חברו יכול זה להיחשב כעין הרע, כי כל מי שרואה לחברו צרכים חיוניים ויש בידו לעזור ולא איכפת לו, הריחו מכריו בזה שמציאותו של חברו אינה מעניינת אותו — היא מיותרת בשבילו, והרי זה גדר עין הרע. אם "בא לדינו ופטרנוהו, ראינוהו והתנהוהו" — בלי לטרוח עבורו להמציא לו את המעט הדרוש לו, הרי זה צרות עין וחלול בחייו הגובלים עם שפייג' דמים.

איך ניצלים מעין הרע?

כשאדם מקנא בחברו ומביט בו בעין רעה, הרי הסברנו איך כח זה של עין הרע יכול להזיק לחברו. אבל הרי לית דינא בלא דינא, ובמה אשם חברו שמדת הדין פוגעת בו? ביארנו אז שיתכן שהוא נתבע במדת הדין מפני שהוא גרם, במדה מסויימת, שהראשון יקנא בו. הרי בדיק ומנוסה הוא שמי שאינו חי בעד עצמו כלל והוא "נותן" ולא "נוטל" בכל ענייניו, איש כזה אינו מעורר קנאה כלל. כן אמרו ז"ל על זרעו של יוסף "דלא שלטא ביה עינא בישא, דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין... עין שלא רצתה לזון ממה שאינו שלו אין עין הרע שולטת בו" (ברכות כ.). ויש שדרשו אותו מדכתיב "וידגו לרוב בקרב הארץ: מה דגים שבים מים מכסים עליהם ואין עין הרע שולטת בהם אף זרעו של יוסף כי" (שם). דגים אלו יש בהם שני עניינים: הם מכוסים מן העין, והם חיים כאילו בעולם אחר ואינם מתחרים עם יושבי היבשה כלל. חז"ל רוצים ללמד לנו בזה שמי שחיי סמוי מן העין ושאיפותיו הם לגמרי אחרות מאלו של הרחוב, אינו מעורר קנאה לעולם.

25 SHEMEN HA'ETZ

בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, בנות צעדה עלי שור (מט:כב)

ופרש"י חנו נטוי על עין הרואה אותו ע"כ; והנה גם בבן פורת הראשון פרש"י, בן חן, והוא לשון ארמי, כמו אפריון נמטי' לרבי שמעון בסוף ב"מ ע"כ. נמצא לפי פירושו, דהיינו דמלבד דיש לו ליוסף חן לעצמו, מ"מ נמשך חנו עד כדי שגם הרואה אותו נתמלא חן, דחן נטוי על הרואה אותו, נמצא דהנו הוא בבחינה מתדבקת. והוסיף הכתוב, דבנות צעדה עלי שור, ופרש"י, דבנות מצרים היו צועדות על החומה כדי להסתכל בו ולראותו. ולכאורה,

איזה שבח זה ליוסף, דמאי איכפת לו מה שרבים רוצים להסתכל בו, ומה מרויח בזה. ולכן פרש"י בסוף, ועוד דרשוהו דאף שרבים רוצים לראותו, מ"מ לא שלטה בו עין הרע, וכן איתא בגמרא (ברכות כ.) אנא מזרעא דיוסף דלא שלטא ב"י עינא בישא; וכן הוסיף רש"י כאן, דלכן בריך יעקב את אפרים ומנשה וידגו לרוב בקרב הארץ, דיתרבו כמו דגים דלא שלטא עליהם עין רע. ואף יש לומר ג"כ, דענין וידגו לרוב היינו כמו דגים, דאף שכל חיותם במים כל ימיהם, מ"מ כשבא להם טפה חדשה של מים פותחים את פיהם כאילו לא טעמו מים מעולם, וזהו דוגמת ישראל דאף דכל חייהם בתורה מ"מ כשאחד אומר מה שהוא חדש פותחים את פיהם לשמוע כאילו לא שמעו תורה מעולם. אבל עדיין צ"ע, דלמה באמת לא שלטה על זרעא דיוסף עינא בישא. ויתכן דהיא הנותנת, דכיון דבנות צעדה עלי שור ומ"מ לא התחשב בזה כלל, ולא עשה רושם כל דהוא, ע"כ גם עינא בישא לא שלטה ב"י. ועוד נראה, דהנה אמרו בגמרא (פסחים ק"א) דבמשכן שילה אכלו קדשים בכל הרואה, משום דיוסף לא רצה לזון עינו במה שאינו שלו, ע"כ זכה דבמשכן שלו אכלו קדשים בכל הרואה, וא"כ עינו של יוסף אינו זן עינו בשל אחרים, הוי עין טוב בעצם ואינו יכול להתפרנס במה שלא שייך לו, ע"כ לא שלטה ב"י ג"כ עין שאינו טוב בהחלט. ולא דוקא יוסף, אלא דכל האוחז במדת יוסף ואינו זן עינו במה שאינה שלו, נקרא מזרעא דיוסף, דהלא גם ר' יוחנן לא ידע בבירור דהוא משבטו של יוסף, אלא דנקרא זרעו של יוסף בהא דאוחז במדתו.

24 MAHARAL

אנא מזרעא דיוסף (שם). אנא מזרעא דיוסף קאתינא וכו'. פ"י כי קאתינא דלא שלטא ביה עינא בישא.

ברכת יוסף ממקום נסתר פנימא שאין העין שולט בגלוי ושם שולט עין הרע, אבל [רק] כח יוסף הוא ממקום נסתר פנימא עד שאין העין שולט שם. וגם זה ידוע למי שמבין דברים אלו לפי שהיה ליוסף כח אמצעי שהאמצעי בסתר ושני קצוות מבחוץ, ודבר זה (ידוע) ירש: מן יעקב כדכ"י (בראשית מ"ט) ברכת אביך גברו על ברכת הורי תהינה לראש יוסף ולקדקד גויר אחיו, וידוע כי יעקב ה' לו מהת האמצעי בין אברהם ובין יצחק ומפני זה כאשר נמשך כח זה ליוסף היה לו כח פנימי נסתר בין י"ב שבטים והיה דומה יעקב לעיקר האילן והשבטים הם הענפים היוצאים לכל צד ויוסף הוא ראש המטה וכנגד גוף אילן. וזה שאמר אלה תולדת יעקב יוסף עד שיוסף היה עיקר תולדתו כמו שגוף האילן הוא היוצא מן העיקר וכל הענפים הם בחוץ ויש להם כח הגלוי חוץ מן גוף האילן שהוא עומד בנסתר ואין העין שולט בדבר שהוא בפנים וזה שאמרו שאין העין שולט בזרעו של יוסף ואי אפשר לפרש יותר.

26 TOSEFTA

פ"ק א (א) אלו דברים מדרכי האמורי (ב) המספר קומי (ג) העושה בלורית (ד) [המנבה] לנגינת הכנרת בנה (ה) [בין] המתים המושך (ו) [ממולטלת על ירכבו והם אדום על אצבעו המזנה ומשליך צירות לים או לנהר הרי זה כדרכי] האמורי המספק המספח (ז) המוקד לשלפת ה"ז מדרכי האמורי:

FORM 3**IN THE UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE
APPLICATION FOR TRADEMARK AND/OR SERVICE MARK REGISTRATION****IN ACCORDANCE WITH SECTION 1(b) OF THE ACT**

Mark: KABBALAH RED STRING

WP. Cl.: 22

TO THE COMMISSIONER OF PATENTS AND TRADEMARKS:

Kabbalah Centre International, Inc., a corporation duly organized under the laws of California, domiciled and doing business at 1062 South Robertson Boulevard, Los Angeles, California 90035.

The above-identified applicant requests that the mark shown in the accompanying drawing be registered for the following goods and, if applicable, services (Insert description):

RELIGIOUS ARTICLES, in International Class 22.

and requests that said mark be registered in the United States Patent and Trademark Office on the Principal Register established by the Act of July 5, 1946 (15 U.S.C., §1051 et. seq., as amended).

In accordance with Section 1(b) of The Lanham Act, as amended, applicant has a bona fide intention to use the mark in commerce on or in connection with the above-identified goods and, if applicable, services.

1 of 3-**FORM 3**

< 1 2 3 4 5 6 >

home | archive | contest | search

UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE

SERIAL NO: 76/490387

APPLICANT: Kabbalah Centre International, Inc.

AUG 11 2001

CORRESPONDENT ADDRESS:

WILLIAM H. COX
JANVEY, GORDON, NERLANDS, RANDOLPH
355 LEXINGTON AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10017

RETURN ADDRESS:
Commissioner for Trademarks
2900 Crystal Drive
Arlington, VA 22202-3514
ecom108@uspto.gov

MARK: KABBALAH RED STRING

CORRESPONDENT'S REFERENCE/DOCKET NO: N/A

CORRESPONDENT EMAIL ADDRESS:

Please provide in all correspondence:

1. Filing date, serial number, mark and applicant's name.
2. Date of this Office Action.
3. Examining Attorney's name and Law Office number.
4. Your telephone number and e-mail address.

OFFICE ACTION

TO AVOID ABANDONMENT, WE MUST RECEIVE A PROPER RESPONSE TO THIS OFFICE ACTION WITHIN 6 MONTHS OF OUR MAILING OR E-MAILING DATE.

RE: Serial Number 76/490387

If the "religious articles" are in the nature of red string, registration is refused on the following basis:

The examining attorney refuses registration on the Principal Register because the proposed mark merely describes the goods/services. Trademark Act Section 2(e)(1), 15 U.S.C. §1052(e)(1); TMEP §§1209 *et seq.*

A mark is merely descriptive under Trademark Act Section 2(e)(1), 15 U.S.C. §1052(e)(1), if it describes an ingredient, quality, characteristic, function, feature, purpose or use of the relevant goods/services. *In re Gyulay*, 820 F.2d 1216, 3 USPQ2d 1009 (Fed. Cir. 1987); *In re Bed & Breakfast Registry*, 791 F.2d 157, 229 USPQ 818 (Fed. Cir. 1986); *In re MetPath Inc.*, 223 USPQ 88 (TTAB 1984); *In re Bright-Crest, Ltd.*, 204 USPQ 591 (TTAB 1979); TMEP §1209.01(b).

Applicant seeks to register the term KABBALAH RED STRING for items indefinitely identified as "religious articles". Research indicates that red string is worn for certain purposes by people of the Jewish faith. Moreover, it appears that it has some significance to practitioners of a mystical segment of Jewish belief, Kabbalah. Therefore, the term as a whole would merely describe a

< 1 2 3 4 5 6 >

home | archive | contest | search

feature of the religious articles—items consisting or containing red string, used in the practice of Kabbalah or in support of Kabbalistic beliefs. For this reason, registration is refused on the Principal Register under the provisions of Section 2(e)(1).

If the applicant chooses to respond to the refusal to register, the applicant must also respond to the following informalities.

The wording "religious articles" in the identification of goods is unacceptable as indefinite. The applicant must amend the identification to specify the commercial name of the goods. If there is no common commercial name for the product, the applicant must describe the product and its intended uses. TMEP §1402.01.

Please specify the nature of such articles—i.e. belts containing red string, silver candleholders, etc.

The nature of the goods is not clear from the present record. In order to allow proper identification and classification of the goods on which the applicant intends to use the mark, the applicant must submit samples of advertisements or promotional materials for goods of the same type. If such materials are not available, the applicant must submit a photograph of similar goods and must describe the nature, purpose and channels of trade of the goods on which the applicant has asserted a bona fide intent to use the mark. 37 C.F.R. §2.61(b); TMEP §§814 and 1402.01(d).

Since the current identification clause could identify items in more than one international class, further information is required to properly identify and classify the goods.

The examining attorney has searched the Office records and has found no similar registered or pending mark which would bar registration under Trademark Act Section 2(d), 15 U.S.C. §1052(d). TMEP §704.02.

/Henry S. Zak/
Examining Attorney
Law Office 108
(703)308-9108 x 149

How to respond to this Office Action:

To respond formally using the Office's Trademark Electronic Application System (TEAS), visit <http://www.uspto.gov/teas/index.html> and follow the instructions.

To respond formally via E-mail, visit <http://www.uspto.gov/web/trademarks/tmelectresp.htm> and follow the instructions.

TAKEN FROM:

"AYIN HA'RAH - METZIUS OH SIMYON"
BY R. TZION YISROEL

בס"ד

ד. הגנות ושמירה מעין הרע.

ישנם כמה סגולות ודברים שמובאים בחז"ל שמועילות להינצל מעין הרע.

- א. להימנע מלגרום להתפעלות לאחרים כמו שהארכנו לעיל.
- ב. לעסוק בנתינה לזולת- גשמיות ורוחניות- לפתוח גמ"ח (גמילות חסדים)
- ג. לשאילת ספרים, קלטות ועוד...
- * הפלא יועץ כתב שישא עליו רוטא- (שצורתו 5 עלים).

- מר"ן החיד"א בספרו פתח עיניים על מסכת ברכות (דף כ) כתב שנהגו לעשות אות ה"א מכסף ולענוד אותה עם שרשרת עליו.
- בספר לשון חכמים חלק ב', לבין איש חי- כתב לעשות צורת דג מכסף ויתלה בבגדו כמו שנוהגים כיום לשים במיטת תינוק.
- לקרא בכל יום פרק לא- שמסוגל להגנה נגד עין הרע (שימוש תהילים).
- טוב לישא אבן תכלת בכיס (מהזוהר הקדוש).
- וכן טוב להחזיק בכיס שום - מומלץ לעטוף בנייר כסף למנוע את הריח החזק, והטעם מובא בזוהר הקדוש ששום בגימטרייה 346 כמניין רצון אותיות נוצר חסד לאלפים - שמעורר עליו את הרצון העליון ששם מקור הברכה והשפע (ספר סמוכים לעד).
- יאחז את אגודלו השמאלית בידו הימנית, ואת אגודלו הימנית בידו השמאלית ויאמר אני (שמו ושם אמו) מזרע יוסף שלא שולטת בו עין הרע. "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין" ובעת שאומרים זאת, יש להדק ידיים. (גמרא מסכת ברכות דף נה).

- מובא בשם החיד"א לומר את ה 11 פסוקים שמתחילים ומסיימים באות נ', בכל יום והם: מסוגלים להינצל מעין הרע.

1. "נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן "
2. "נחנו נעבור חלוצים לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתנו מעבר הירדן".
3. "נביא מקרבך מאחיד כמוני יקים לך ה' אלוהיך תשמעון".
4. "נהר פלגיו ישמחו עיר אלוקים קדוש משכני עליון".
5. "נגד אבותיו עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען".
6. "נחית כצאן עמך ביד משה ואהרון".
7. "נפתי משכבי מור אוהלים וקינמון".
8. "נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן".
9. "נופת תיטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון".
10. "נודו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן".
11. "נושקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובהצים בקשת מאחי שאול מבנימין".

- כתב בספר רפואה וחיים לר' חיים פלאג'י זצוק"ל הא לך במתנה שם זה שלא ישלוט עליך עין הרע תמנה מקמיצה של יד ימין את הפסוק "ושם בת אשר סרח (ותכוין במחשבה בלבד שם קדוש היוצא מראשי תיבות ובא"ש).
- החיד"א כתב בספר מדבר קדמות (מערכת פ. אות י"א) שלבישת בגדי פשתן בלי תערובת כלל היא נפלאה ולא שולטת בלבושם שום רע ושום עין הרע.
- מצוות לבישת טלית קטן מתחת לבגדיו מעלתה גדולה ומגינה מעין הרע (ספר דרך ישרה).
- טוב לישא עליו אבן עין החתול או קרנליאן או אלמוג!
הגנה לחתן וכלה ביום חופתם – כמובא בגמרא ברכות (דף נד): אמר רב יהודה שלשה צריכים שמירה: חולה, חתן וכלה ביום חופתם – שיהיה עם מישהו נוסף ומובא בתוספות במסכת ברכות דף לא- טעם לשבירת הכוס בשעת החופה חוץ מהטעם של זכר לחורבן, יש כאן משום עין הרע וטוב שיעשו את ההגנות הכתובות לעיל ובמיוחד שהכלה תשתדל לא לגרום להתפעלות יתר ע"י לבישת שמלה מאד מיוחדת ויוקרית שגורמת להתפעלות.
- הגנה לתינוק שלא יהיה בעל עין רעה- מובא בספר שמירת הנפש. שהאם המניקה את התינוק ברציפות והפסיקה למשך 24 שעות לא תחזור להניקו כי הוא יהיה בעל עין הרע ובמקרה כזה יש לעשות שאילת חכם!
- ימים שיש לחשוש בהם יותר לעין הרע – מובא בספר קב הישר 13 ימים שיש להיזהר בהם יותר והם: יז' חשון, ה' שבט, ב' אדר, כה' ניסן, כט' אייר, טז' סיוון, כז' סיוון, כד' תמוז, כו' תמוז, ב' אדר, כו' אב, כז' אב, יב' אלול.
- הגנה לדרשן ברבים – שלא יגרום שיתפעלו ממנו ויבא לעין הרע מובא בספר שורשי השמות למקובל ר' משה זכותא זצוק"ל שיאמר לפני דרשה הפסוק "בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם".

ויכוין במחשבה שם, (בי"שנ - ופכ"צ), ומובא בשם ר' חיים פלאג"י שהיה דורש בשבתות במשך 3 שעות ברציפות, וכדי למנוע התפעלות ועין הרע, היה לובש טלית והיה עוטר את עצמו והיה לו הגנה, אך אם אדם דורש בערב יאמר פסוק זה לפני הדרשה.

הגנה טובה ומעולה להינצל מעין הרע, היא להצניע את חכמתו ואת רכושנו.

ולא נגרום לזולת להתפעלות שכך מצינו בברכת יעקב "וידגו לרוב בקרב הארץ". מה דגים שבים המים מכסים עליהם, ואין עין הרע שולטת בהם, כך זרעו של יוסף, אין עין הרע שולטת בהם. דהיינו כיון שהדגים מכוסים מתחת למים, אז על פי שיש בהם ריבוי השרצה גדול, שכל דג יכול להגיע בהשרצה ל 4000 דגים, כך גם זרעו של יעקב, ילמדו להצניע את רכושם וממונם מעיני אנשים וינצלו מעין הרע, שכתוב בהקדמת הזוהר הקדוש לבראשית דף ה' על הפסוק "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כיסיתיך לנטוע שמיים וליסוד ארץ...." (ישעיה נא. טז').

ור' שמעון בר יוחאי הסביר את כוונת הפסוק על שעת קבלת התורה, שעלה משה להוריד את התורה, באו כמה ריבוא מלאכי מעלה לשורפו בשלהבת פיהם עד שכיסה עליו הקב"ה בצל ידיו. וכן כשאומר אדם חידוש תורה, אותו חידוש עולה ומתעטר לפני הקב"ה, והוא מכסה על אותו חידוש, ומכסה על האדם שלא יכירו בו המלאכים - שלא יקטרגו עליו בשמים לומר שאינו ראוי לזה החידוש מחמת מעשיו ויבלבלו את השמחה שיש לקב"ה מהחידוש. וברגע שנעשה מהחידוש שמים או ארץ חדשים, אין בידם כבר לקלקלם. אמר הזוהר הקדוש לסיכום - למדנו מכאן שכל דבר הסתום ומכוסה מן העין, לתועלת רבה שאין עין הרע שולטת בו ע"כ, וזהו שכתוב "ישלח ה' את הברכה באסמיך ובכל משלח ידיך".

ולכן ישתדל האדם לא לספור ולמדוד את אוצרו כדי שתשרה הברכה.

מספר "כף אחת" (סימן ל"א) למדן חחוד"א זצ"ל

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם כָּל־מִין עֵינָא בִישָׂא, עֵינָא
 אַכְמָא, עֵינָא צְהַבָּא, עֵינָא תְּכַלְתָּא,
 עֵינָא יֶרְקָא, עֵינָא אֲרָכָה, עֵינָא קֶצְרָה, עֵינָא
 רַחְבָּה, עֵינָא צָרָה, עֵינָא יִשְׁרָה, עֵינָא עֲקָמָה,
 עֵינָא עֲגָלָה, עֵינָא שׁוֹקֶעֶת, עֵינָא בּוֹלְטָת, עֵינָא
 רוֹאָה, עֵינָא מַבְטָת, עֵינָא בּוֹקֶעֶת, עֵינָא
 שׁוֹאֲבָת, עֵינָא דְדְכוּרָא, עֵינָא דְנִקְבָּא, עֵין דְאִישׁ
 וְאִשְׁתּוּ, עֵין דְאִשָּׁה וּבִתָּהּ, עֵין דְאִשָּׁה וְקַרוּבָתָהּ,
 עֵין דְבַחֲוֹר, עֵין דְזִקֵּן, עֵין דְזִקְנָה, עֵין דְבִתּוּלָה,
 עֵין דְבַעֲוִלָה, עֵין דְאַלְמָנָה, עֵין דְנִשְׁוֹאָה, עֵין
 דְגֵרוּשָׁה, כָּל־מִין עֵינָא בִישָׂא שְׂיִישׁ בְּעוֹלָם
 שְׂרָאָתָהּ וְהַבִּיטָהּ וְדַבְּרָהּ בְּעֵין הָרַע עַל (פלוני בן
 פלונית), גְּזוֹרְנָא וְאַשְׁבַּעְנָא לְכוּן בְּהָהוּא עֵינָא עֲלָאָה,
 עֵינָא קַדִּישָׂא, עֵינָא חֲדָא, עֵינָא חוּרָא, עֵינָא
 דְאִיהִי חוּר גּוֹ חוּר, עֵינָא דְכָלִיל כָּל־חוּר, עֵינָא
 דְכֻלָּא יְמִינָא, עֵינָא פְּקִיחָא, עֵינָא דְאַשְׁגָּחוּתָא
 תְּדִירָא, עֵינָא דְכֻלָּא רַחְמִי, עֵינָא דְאִיהִי רַחְמִי גּוֹ
 רַחְמִי, עֵינָא דְכָלִיל כָּל־רַחְמִי, עֵינָא דְלִית עֲלָהּ
 גְּבִינִי [כצ"ל, עיין בזהר נשא דף קכ"ט ע"ב], עֵינָא דְלָא אֲדַמִּין
 וְלָא נְאִים, [עֵינָא דְכָל עֵינִין מִסְתַּחֲתִין מְאַשְׁגָּחוּתָהּ
 כ"ה בספר "כף אחת" דפוס. ליזורנו התר"ב], עֵינָא דְכָל־עֵינִין

בִּישׁוּן אֶת־כַּפֵּיךָ וְאֶת־טַמְרֹן לְגוֹ כִּי־פִין מִן קִדְמוֹהִי,
 עֵינָא דְנָטִיר לְיִשְׂרָאֵל, כְּדַכְתִּיב: הִנֵּה לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: וְכַתִּיב: הִנֵּה עֵין
 יְהוָה וְאֲדֹתָיָהּ יֵאֱחָזְנֶהּ אֶל־יִרְאִיו. לְמִי־חָלִים לְחַסְדּוֹ:
 בְּהֵיא עֵינָא עֲלָאָה, גְּזֵרִית וְאַשְׁבָּעִית עֲלֵיכּוֹן
 כָּל־מִין עֵינָא בִישָׂא שְׁתַּסּוּרוּ וְתַעְרְקוּ וְתַבְרַחוּ
 וְתַרְחִיקוּ מֵעַל פְּלוּגֵי בֵן פְּלוּגֵי וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתוֹ, וְלֹא
 יִהְיֶה לָכֶם כַּח לְשֵׁלֵט בּוֹ וּבְכָל־בְּנֵי בֵיתוֹ, לֹא
 בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה, לֹא בְהַקִּיץ וְלֹא בַחֲלוּם, וְלֹא
 בְּשׁוּם אֶבֶר מֵרַמ"ח אֲבָרָיו וְלֹא בְשׁוּם גֵּיד מִשָּׁס"ה
 גֵּידָיו (לְגַבְיָהּ: וְלֹא בְשׁוּם אֶבֶר מֵאַבְרֵיהּ וְלֹא בְשׁוּם גֵּיד מִמְדֵּיָהּ), וְלֹא
 בְּשַׁעְרוֹתָיו וְלֹא בְּצַפְרָנָיו, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן
 נִצַּח סְלָה וְעַד. אַתָּה סֵתֵר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי. רַבִּי
 פִּלְט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: סְלָה תְּסוּבְּבֵנִי פִּלְט רַבִּי.
 תִּצְרֵנִי מִצַּר לִי סֵתֵר אַתָּה: בֵּן פָּרְת יוֹסֵף, בֵּן פָּרְת
 עַל־יֵעִין. בָּנוֹת צָעָדָה עַל־יֵשׁוּר: שׁוּר עַלִי צָעָדָה
 בָּנוֹת. עֵין עַלִי פָּרְת בֵּן, יוֹסֵף פָּרְת בֵּן:

יֵשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁנֵי יתְלוּנָן: אֲמַר
 לְיהוָה וְאֲדֹתָיָהּ יֵאֱחָזְנֶהּ מִחֲסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי

אֲבֹתָם בָּרוּ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר הַחַיִּים:
בְּאַבְרָתוֹ וַיִּסַּף לָךְ וַתַּחַת כְּנַפְיוֹ תַחְסֶה צַנָּה וְסַחֲרָה
אַמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעוּף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאֵפֶל יִהְלֶךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּד צַהֲרִים: יִפֹּל
מִצַּדֶּךָ וְאַלְף וּרְבֻבָה מִיִּמִּינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ: רַק
בְּעֵינַיִךְ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה
יְהוָה וְאַדְנֵי יֵאָדוּנָה מִחֲסִי עֲלִיּוֹן שִׁמַּת מְעוֹנֶךָ: לֹא־
תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֹגַע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי
מִלְאֲכֵיּוֹ יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־
כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגַּף בְּאַבְנֵי רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל
וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וַתַּנִּין: כִּי בִי חֲשַׁק
וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־יִדַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ
עִמּוֹ־אַנְכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבֹּדְהוּ: אֲרַךְ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: